

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1657/07
18.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Љиљане Ивковић – Јовановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању Гж.І број 694/07 од 14.05.2007. године, у седници одржаној 18.12.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Врању Гж.І број 694/07 од 14.05.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Владичином Хану П. број 542/06 од 23.01.2007. године, поништено је решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу од 29.01.2003. године и туженом је наложено да тужиоца врати на посао и распореди на послове и радне задатке _____. Тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 34.050,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Врању Гж.І број 694/07 од 14.05.2007. године, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка насталих поводом улагања одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је оспорио наводе ревизије и предложио да се она одбије као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку нема битне повреде из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а ни повреде поступка из тачке 12. ове законске одредбе на коју се указује у ревизији, јер побијана пресуда садржи разлоге о свим одлучним чињеницама сагласно утврђеном чињеничном стању и изведеним доказима.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на пословима _____. Тужиоцу је решењем бр. 5-06/6-4 од 10.07.2006. године отказан уговор о раду због непоштовања радне дисциплине са оценом да је његово понашање такво да не може да настави рад у туженом предузећу. Стављено му је на терет да је 29.06.2006. године, радећи у трећој смени, био у алкохолисаном стању због чега је своје радне задатке обављао крајње несавесно, неблаговремено и немарно, што је имало за последицу ремећење и отежавање процеса производње и ометање више запослених у процесу рада. Отказу уговора о раду претходило је мишљење синдиката, као и писмено упозорење тужиоцу да му се због наведеног понашања може отказати уговор о раду.

Оцењујући законитост овог решења првостепени суд је утврдио оценом испитаних сведока, да је тужилац наведеног дана радне задатке извршавао благовремено, савесно и брижљиво, да у његовом раду није било застоја, нити је био у стању алкохолисаности, није реметио и отежавао процес производње, нити је ометао запослене у процесу рада, те самим тим није кршио радну дисциплину, по ком основу му је отказан уговор о раду. Испитани сведоци негирали су чињеницу да је тужилац наведеном приликом био у алкохолисаном стању, а тужилац од стране послодавца није подвргнут провери употребом алко теста, како је то одређено и чланом 27. Колективног уговора о заштити на раду туженог предузећа.

Полазећи од наведених чињеница, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиоца, поништили решење о отказу уговора о раду као незаконито и обавезали туженог да тужиоца врати на рад. За овакву своју одлуку судови су дали разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Наиме, према члану 179. став 1. тачка 3. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Како је у

конкретном случају утврђено да у понашању тужеиоца није било елемената који би указивали на кршење радне дисциплине, као и на понашање због кога не би могао да настави рад код туженог, није било основа да се тужиоцу откаже уговор о раду. Наводима ревизије оспорава се оцена изведених доказа од стране првостепеног суда, чиме се у суштини оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се, с обзиром на одредбу члана 398. став 2. ЗПП, ревизија не може изјавити.

На основу члана. 405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ББ